

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”,

în cauza civilă la cererea înaintată de Zinaida Cociu către Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la anularea ordinului, constatarea încălcării dreptului, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, fiind menținută hotărârea din 06 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 19 octombrie 2016, Zinaida Cociu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la anularea ordinului, constatarea încălcării dreptului, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 124 din 06 octombrie 2016 au fost suspendate raporturile de muncă dintre Zinaida Cociu, contabil-șef și Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, începând cu 06 octombrie 2016 și până la 28 octombrie 2016. Consideră că ordinul nominalizat a fost emis cu scopul de a o intimida și de a o condiționa la o eventuală concediere, prin inițierea unor anchete de serviciu ilegale, aceasta fiind restabilită la locul de muncă prin hotărârea instanței de judecată, iar conducerea instituției nu o admite la muncă, astfel, în opinia sa fiindu-i încălcat acest drept. Totodată, a menționat că, suspendarea contractului individual de muncă este neîntemeiată, deoarece în ordin nu se reflectă nici o motivare privind necesitatea suspendării, aceste împrejurări creându-i acesteia suferințe de ordin psihic, frustrare psihologică, pierderea încrederii în dreptate, supremația legii și stare de stres în

familie.

Potrivit reclamantei, salariul obținut din activitatea desfășurată la Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” constituie sursa de venit de bază a familiei sale, astfel fiind pusă în situația de a nu avea resurse financiare pentru procurarea alimentelor, medicamentelor și satisfacerea altor necesități vitale.

Mai mult, nu i-a fost adus la cunoștință niciun regulament care stabilește modalitatea de creare a comisiei de anchetă precum și atribuțiile comisiei, la fel și reglementarea activității comisiei de anchetă nu-i este clară, în acest fel apărându-i dubii în privința creării comisiei de anchetă. Anterior administrația Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” a mai încercat nejustificat să o concedieze prin ordinul nr. 149 din 01 decembrie 2014, însă prin hotărârea din 20 iulie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău a fost repusă în drepturi, iar administrația Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” s-a conformat hotărârii pur formal, deoarece atribuțiile de contabil-șef sunt executate de un alt contabil, reclamanta neavând acces la cabinetul contabilului-șef, la baza de date a programului 1C, speciamentele de semnături la bancă le are contabilul Ana Popescu, deși acestea urmează a fi doar a contabilului-șef, nu are legătură cu Serviciul Fiscal și alte instituții ale statului.

În viziunea reclamantei, toate elementele de încălcare a legislației și statutului de funcție de către directorul Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” au ca scop concedierea sa din funcția deținută în cadrul instituției, astfel fiindu-i încălcate drepturile fundamentale la muncă, salariu și protecție socială.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat: constatarea încălcării dreptului la muncă de către Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”; anularea ordinului nr. 124 din 06 octombrie 2016, cu privire la efectuarea anchetei de serviciu; obligarea Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” de a permite accesul reclamantei la locul de muncă, în funcția de contabil-șef în cadrul instituției; obligarea pârâtului să calculeze și să achite reclamantei salariul de 8 500 lei pentru absența forțată de la muncă, începând cu 06 octombrie 2016 până la data pronunțării hotărârii judecătorești; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 10 000 lei.

Prin cererea suplimentară reclamanta a solicitat constatarea nulității ordinului nr. 144 din 04 noiembrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare și încasarea din contul Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

În motivarea cererii suplimentare, reclamanta a specificat că, prin ordinul nr. 144 din 04 noiembrie 2016, reclamanta Zinaida Cociu a fost sancționată disciplinar sub formă de mustrare. Reclamanta și-a exprimat dezacordul cu ordinul de sancționare, considerându-l o tentativă de intimidare și o condiționare a sa de a demisiona din funcția deținută. Potrivit reclamantei, aceasta nu deținea nici un act de evaluare și că nu a fost înștiințată în nici un fel că urmează să protejeze anumite date cu caracter

personal, nu a semnat nici un act în acest sens și nu cunoaște ce i se incriminează.

În cererea suplimentară s-a făcut referire la lipsa unor temeuri exprese în ordinul de sancționare, potrivit cărora s-ar putea constata încălcarea de către reclamantă a disciplinei muncii și atribuțiilor concrete care să fi fost exercitate necorespunzător de către reclamanta Zinaida Cociu.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Cociu a fost admisă parțial. S-a declarat nul ordinul nr. 114 din 04 noiembrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare doamnei Zinaida Cociu, sub formă de mustrare. S-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul Zinaidei Cociu salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada din 06 octombrie 2016 - 28 octombrie 2016 (calcularea salariului urmând a fi efectuată de către angajator), suma de 4 000 lei în contul reparării prejudiciului moral, precum și 6 000 lei în contul compensării cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, fiind menținută hotărârea din 06 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că, atât la etapa judecării pricinii în prima instanță, cât și la etapa judecării apelului, instanței nu i-au fost prezentate probe confirmative a faptului admiterii de către angajator al încălcărilor întru prejudicierea dreptului la muncă a reclamantei în sensul acestuia, motiv din care, urmează a fi reținută integral poziția instanței de fond referitor la respingerea pretenției respective. De asemenea, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există temeuri de nulitate a ordinului nr. 124 din 06 octombrie 2016 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu, iar ordinul a fost emis cu respectarea normelor legale relevante, în limita competenței angajatorului și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Totodată, având în vedere că în ordinul nr. 114 din 04 noiembrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare doamnei Zinaida Cociu, sub formă de mustrare, nu este indicată nicio clauză a contractului individual sau colectiv de muncă care ar fi fost încălcată de către intimată prin divulgarea datelor, considerate de către apelant, ca fiind cu caracter personal, făcându-se trimitere doar la prevederile Codului muncii, care conțin reglementări generale ale normelor muncii și condițiile în care intervine răspunderea disciplinară, Curtea de Apel Chișinău a reținut concluzia instanței de fond potrivit căreia, ordinul nr. 114 din 04 noiembrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare doamnei Zinaida Cociu, sub formă de mustrare, este unul ilegal, motiv din care, a fost declarat nul din considerentul că temeiul de sancționare invocat depășește cadrul legal, fiind lipsit de reglementare juridică.

La 04 aprilie 2019, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” a contestat cu recurs decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către

participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 octombrie 2018 și expediată participanților la proces la 21 noiembrie 2018 (f.d. 150), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 04 aprilie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenței cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova